

VENDIM
Nr.23, datë 8.6.2007

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergji Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese,
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “

me sekretare Brunilda Bara, në datë 21.2.2007, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.26 Akti, që i përket:

KËRKUES: LLAMBI AVALE, përfaqësuar nga avokate Fatmira Luli, me prokurë.
SUBJEKTE TE INTERESUARA:

1. ELSA POGA, përfaqësuar nga avokate Nurihan Meta, me prokurë.

2. ZYRA E VERIFIKIMIT DHE REGJISTRIMIT TË PASURIVE TË PALUAJTSHME TIRANË, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën të vendimeve nr.4147, datë 17.9.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.476, datë 11.4.2005 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.847, datë 29.6.2006 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për papajtueshmërinë me Kushtetutën të vendimeve, duke arsyetuar se është shkelur e drejta për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës:

- Paditësja nuk legjitimohej në ngritjen e padisë.
- Është shkelur parimi i barazisë së armëve në proces.
- Është shkelur parimi i sigurisë juridike, pasi është lënë pa fuqi një vendim gjyqësor i formës së prerë.

- Padia nuk është gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj.

Në përgjigje të pretendimeve të mësipërme, subjekti i interesuar ka parashtruar:

- Gjykata Kushtetuese nuk ka detyrë të korrigjojë gabimet e organeve gjyqësore në interpretimin dhe zbatimin e ligjeve, por ndërhyr kur konstaton se janë shkelur parimet bazë të procesit civil.

- Mënyra e vlerësimit të provave është atribut i gjykatave të zakonshme.

- Lidhur me pretendimin për shkeljen e parimit të barazisë së armëve, subjekti i interesuar ka parashtruar se pala kërkuese i ka patur të gjitha mundësitë dhe i ka shfrytëzuar ato për të bërë kërkesat e veta dhe në asnjë rast nuk i është mohuar e drejta.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Petrit Plloçi, përfaqësuesen e kërkuesit, përfaqësuesen e subjektit të interesuar dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

E quajtura Elsa Poga ka ngritur padi pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me objekt – pavërtetësi dokumenti – Vërtetim Pronësie – goditje për falsitet, në bazë të neneve 32 shkronja “c” dhe 270 të Kodit të Procedurës Civile.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.4147, datë 17.9.2004, ka vendosur: Pranimin e padisë, duke deklaruar si të pavërteta dokumentet e regjistrimit të pronës, pasurisë nr.2/428 në zonën kadastrale nr.8270, truallit të ndodhur në Rr.“Sami Frashëri”, mbi të cilin është ndërtuar një lokal dykatësh, në emër të Llambi Avale.

Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.476, datë 11.4.2005, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.847, datë 29.6.2006, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm të Gjykatës së Apelit Tiranë.

Kërkuesi ka pretenduar se vendimet e mësipërme janë rezultat i një procesi të parregullt ligjor, gjë që vjen në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, dhe ka kërkuar shfuqizimin e tyre.

Në shqyrtimin e kërkesës së paraqitur, Gjykata Kushtetuese përqendrohet vetëm në ato pretendime që kanë të bëjnë me parimet themelore të procesit gjyqësor civil. Në këtë kuadër ka rëndësi të shqyrtohet pretendimi për shkeljen e parimit të barazisë së armëve në proces, si dhe pretendimi për shkeljen e parimit të sigurisë juridike si një aspekt i i parimit të shtetit të së drejtës.

Me këtë rast Gjykata Kushtetuese thekson se barazia e armëve është një aspekt i rëndësishëm i konceptit të procesit të rregullt ligjor në kuptimin kushtetues. Ky parim nënkupton që secilës palë në proces t’i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur çështjen e vet (ku përfshihet edhe paraqitja e provave nga ana e saj), në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të dukshëm në raport me palën tjetër.

Parë nga perspektiva e këtyre konsideratave, Gjykata Kushtetuese vlerëson se pretendimi i mësipërm është i bazuar.

Kërkuesi ka pretenduar se vendimet e tyre gjykatat e zakonshme i kanë bazuar vetëm në provat e palës paditëse, dhe nga ana tjetër nuk kanë administruar e vlerësuar edhe provat e tij. Në mënyrë të veçantë, kërkuesi ka parashtruar se gjykatat e zakonshme nuk kanë vlerësuar si provë vendimin nr.5972, datë 18.9.1995 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, vendim i cili, sipas kërkuesit e njeh atë si pronar mbi truallin dhe lokalin.

Në kuadrin e shqyrtimit të këtij pretendimi, Gjykata Kushtetuese thekson se marrja dhe vlerësimi i provave është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Megjithatë, kjo Gjykatë ka detyrimin të vlerësojë nëse procesi gjyqësor i zhvilluar, në tërësinë e tij, përmbush kërkesat e një procesi të rregullt ligjor në kuptimin kushtetues. Në mënyrë të veçantë, neni 42 i Kushtetutës i vë detyrë gjykatës së zakonshme të bëjë një shqyrtim të përshtatshëm të pretendimeve, argumenteve dhe provave të paraqitura nga palët, pa paragjykuar vlerësimin nëse këto prova janë të rëndësishme për vendimin e saj.¹

Në rastin në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese konstaton se gjykatat e zakonshme nuk i kanë dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuesit në vendimet e tyre. Në mënyrë të veçantë, gjykatat nuk kanë administruar si provë dhe nuk kanë arsyetuar në vendimet e tyre nëse vendimi gjyqësor i pretenduar nga ana e kërkuesit, ka ndonjë vlerë ligjore (efekt) në gjykimin e padisë për deklarimin e falsitetit të dokumenteve. Ky vendim është paraqitur si provë kryesore në këtë gjykim. Për pasojë, Gjykata Kushtetuese konstaton se në këtë rast është shkelur parimi i barazisë së mundësive në një proces civil.

Gjykata Kushtetuese konstaton gjithashtu se vlerësimi dhe arsyetimi nga ana e gjykatave, lidhur me vendimin gjyqësor të paraqitur si provë nga ana e kërkuesit, ka rëndësi

¹ Shih, Çështja *Van Kuck v. Gjermanisë*.

edhe në kuadrin e respektimit të parimit të sigurisë juridike, si një nga aspektet themelore të shtetit të së drejtës. Siguria juridike nënkupton, ndërmjet të tjerash, garantimin e besueshmërisë së individit të shteti, institucionet e tij dhe aktet që ato nxjerrin. Ndërsa në kontekstin e çështjes në shqyrtim, siguria juridike nënkupton, që në rastet kur gjykata ka vendosur përfundimisht për një çështje, vendimi i saj nuk duhet të vihet në dyshim¹.

Parë në prizmin e këtyre konsideratave, Gjykata Kushtetuese vlerëson se gjykatat e zakonshme duke mos trajtuar vlerën e vendimit gjyqësor nr.5972, datë 18.9.1995, kanë bërë të pavlefshëm një proces gjyqësor që kishte përfunduar me dhënien e këtij vendimi. Një gjë e tillë, nuk mund të bëhet pa dhënë arsyet edhe në vështirësi të nenit 451 shkronja “a” të Kodit të Procedurës Civile, i cili trajton detyrueshmërinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Për pasojë, mënjanimi i një vendimi të tillë pa dhënë asnjë arsyet, cenon besimin e individit të shteti dhe institucionet shtetërore, dhe për pasojë përbën cenim të parimit të sigurisë juridike.

Për sa sipër, vendimet e kundërshtuara duhet të shfuqizohen si jokushtetues dhe çështja të dërgohet për rigjykim.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të vendimeve nr.4147, datë 17.9.2004 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.476, datë 11.4.2005 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.847, datë 29.6.2006 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

¹ Shih, Vendimi *Brumarescu k. Rumanisë*, i 28 tetor 1999, par. 61 deri 63).